06/03/2019

“Ελάτε να ζήσουμε ουσιαστικά την πορεία προς την Ανάσταση”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Εγκύκλιο εξέδωσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων σχετικά με την έναρξη της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος προσκαλεί τους πιστούς να βιώσουν ουσιαστικά τη περίοδο αυτή έτσι ώστε να γευθούν πραγματικά τη πορεία προς την ανάσταση. Χαρακτηριστικά αναφέρει:: “Ελάτε να βρούμε το χαμένο μας παράδεισο. Ελάτε να βιώσουμε τη Μεγάλη Σαρακοστή, να ζήσουμε ουσιαστικά αυτήν την πορεία προς την Ανάσταση, τη μετοχή στην αιώνια ζωή”.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος:

“Ἀνέτειλε τό ἔαρ τῆς νηστείας καί τό ἄνθος τῆς μετανοίας…”

Ἦλθε καί πάλι ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Ἀνοίγει ἀπό αὐριο «τό στάδιον τῶν ἀρετῶν» ὅπως ψάλλει ἡ φιλόστοργη Ἐκκλησία μας. Ἔφθασε ἡ περίοδος τῶν ἑπτά

ἑβδομάδων θρησκευτικοῦ βιώματος καί βαθιᾶς πνευματικῆς ζωῆς, αὐτοκριτικῆς καί προσευχῆς. Περίοδος κατά τήν ὁποία ὁ πιστός πορεύεται. Διαβαίνει καί μεταβαίνει ἀπό τήν κατάσταση τῆς κατά σάρκα ζωῆς στήν κατάσταση τῆς κατά πνεῦμα ζωῆς. Ἡ Ἐκκλησία μᾶς προσκαλεῖ νά ἀντισταθοῦμε στήν ἀπολυτοποίηση τῆς ἀδιαφορίας, νά μήν ἐπιβιβαστοῦμε στό συρμό τῆς εὐκολίας. Μᾶς καλεῖ νά ξεφύγουμε ἀπό τήν γκρίζα καθημερινότητα, ἀπό τήν κόλαση τῆς κατανάλωσης, ἀπό τήν ἀλόγιστη ἀλαζονεία μας, ἀπό τήν κατάκριση σέ βάρος τοῦ ἄλλου, ἀπό τήν καθημερινή πλήξη. Μᾶς καλεῖ νά ξεφύγουμε ἀπό τίς ὅποιες κακίες μας, πού ταλανίζουν καί ἐμᾶς καί τήν κοινωνία μας καί τόν κόσμο μας. Ἡ Μεγάλη Σαρακοστή μᾶς ἀνοίγει ἕνα δρόμο, τό δρόμο τῆς ἀγάπης, τῆς προσευχῆς, τῆς ταπείνωσης, τῆς σιωπῆς, τῆς περισυλλογῆς. Μᾶς ἀνοίγει ἕνα δρόμο γιά ἄσκηση ἐνάντια στήν καθημερινότητά μας, ἐνάντια στά πάθη μας. Ἰδιαίτερα στήν ἐποχή μας, μέ ὁρατή τήν οἰκονομική κρίση σέ ὁλόκληρο τόν κόσμο, πού κανείς δέν μπορεῖ νά προδιαγράψει τίς ἐπιπτώσεις της στό πολιτικό καί κοινωνικό «γίγνεσθαι», κυρίως ὅμως τήν ἠθική καί πνευματική ὕφεση καί παρακμή θεσμῶν καί προσώπων, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀντιπαραθέτει στή σχιζοφρένεια τῆς ὑπερκατανάλωσης τόν ἀσκητισμό της. Σ’ ἕναν κόσμο πού χόρτασε «πολιτισμό», ὑποκρισία καί ψέμα, ἡ Ἐκκλησία προσφέρει τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου: ἀγάπη, εἰρήνη, μετάνοια, συμπόρευση, ταπείνωση, σιωπή.

Πώς χρειάζεται νά ζήσωμε τήν περίοδο αὐτή; Ἀκούσαμε ἀπό τήν Ὑμνολογία τῆς σημερινῆς ἡμέρας νά περιγράφεται ὁ τρόπος: «καί ἀνα-λαβόντες τήν πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ, τῷ ἐχθρῷ ἀντιμαχησώμεθα ὡς τεῖχος ἄρρηκτον κατέχοντες τήν πίστιν καί ὡς θώρακα τήν προσευχήν καί περι-κεφαλαίαν τήν ἐλεημοσύνην, ἀντί μαχαίρας τήν νηστείαν, ἥτις ἐκτέμνει ἀπό καρδίας πᾶσαν κακίαν» (ἰδιόμελον τῶν αἴνων τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς).

Τό πρῶτο, λοιπόν, πνευματικό ὅπλο εἶναι ἡ προσευχή. Ἡ προσευχή, λένε οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι ἕνωση ἀνθρώπου καί Θεοῦ, συντήρηση τοῦ κόσμου, καταλλαγή μέ τό Θεό, μητέρα τῶν δακρύων, συγχώρεση τῶν ἁμαρτημάτων, γέφυρα πού σώζει ἀπό τούς πειρασμούς, τεῖχος που προστατεύει από τίς θλίψεις, συντριβή τῶν δαιμονικῶν ἐπι-θέσεων, λύση τῆς λύπης, ἀπαλλαγή τοῦ θυμοῦ, φυγή τῶν ἀρετῶν, πρόξενος τῶν θείων χαρισμάτων, τροφή τῆς ψυχῆς, φωτισμός τοῦ νοῦ, καθρέφτης τῆς πνευματικῆς προκοπῆς.

Τό δεύτερο, ἡ ἐλεημοσύνη. Ἡ ἐλεημοσύνη ὅπως μαρτυρεῖ ἡ Σοφία Σειράχ (3.30) «ἐξιλάσσεται ἁμαρτίας». Ὁ δέ ἱερός Αὐγουστῖνος λέει ὅτι ἡ μεγαλύτερη ἐλεημοσύνη πού μποροῦμε νά κάνουμε εἶναι νά συγχωροῦμε ὁλόψυχα αὐτούς πού μᾶς ἀδίκησαν. Ἄς δείξωμε λοιπόν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τό ἄφθονο ἔλεος τῆς καρδιᾶς μας. Ἄς ἐλεήσωμε μέ μία συγγνώμη τούς οἰκείους μας, τούς συνεργάτες

μας, τούς φίλους μας καί κάθε ἄνθρωπο πού μᾶς ἔχει πικράνει.

Τό τρίτο, ἡ νηστεία. Ἡ νηστεία ὑποτάσσει τό σώμα στό πνεῦμα, φωτίζει τό νοῦ, ἐνισχύει τήν προσευχή, στηρίζει τή μετάνοια, συντηρεῖ τήν κατάνυξη, στερεώνει τή σωφροσύνη. Εἶναι χαλινάρι τῶν κακῶν ἐπιθυμιῶν, μαχαίρι τῆς φιλαυτίας, πελέκι τῆς φιληδονίας, μητέρα τῆς ἐγκρατείας, ἀδελφή τῆς κατά Θεόν πτωχείας, καλλιεργήτρια τῆς ὑπομονής, θεμέλιο τῆς ἀρετῆς, φύλακας τῆς σωτηρίας καί ἰσχυρή μεσίτρια στόν Κύριο. Δέν παρέχει ὅμως θεραπεία στήν ψυχή ἄν δέν τήν ἀκολουθήσει καί δέν τήν βοηθήσει ἡ δύναμη τῆς ἀγάπης, τό βάλσαμο τῆς εὐσπλαγχνίας, τό φάρμακο τῆς ἐλεημοσύνης. Λυχνάρι δίχως λάδι χαρακτηρίζουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες τή νηστεία πού δέν συνοδεύεται ἀπό ἔργα ἀγάπης. Χωρίς λοιπόν κρατούμενα, χωρίς ἐγωϊσμούς, σήμερα πού εἶναι ἡ παραμονή τῆς εἰσόδου μας στήν Ἁγία Τεσσαρακοστή ἄς δώσωμε τόν ἀσπασμό τῆς συγγνώμης καί τῆς ἀγάπης πρός ἀλλήλους ὥστε νά βαδίσουμε ἀνάλαφρα πρός τό «Πάσχα Θεοῦ τό Σωτήριον».

Ἀπομένει στόν καθένα μας, ἀδελφοί μου, νά πάρουμε τή μεγάλη ἀπόφαση, νά ἀλλάξουμε, νά δώσουμε νόημα στή ζωή μας. Νά ἀντιτάξουμε στήν ἀλαζονεία μας τήν ταπείνωση, στήν κατανάλωση τήν ἐγκράτεια, στήν ὑποκρισία τή γνησιότητα, στό ψέμα τήν ἀλήθεια, στήν κακία τήν ἀγάπη καί τήν προσφορά, στή μοναξιά τή χαρά, τήν ὁμορφιά καί τή συμπόρευση. Ἡ Μεγάλη Σαρακοστή εἶναι μία εὐκαιρία γιά μία πορεία πρός τόν Παράδεισο, τόν Παράδεισο τῆς ἀγάπης καί τῆς αἰωνιότητας.

Ἐλάτε νά βροῦμε τό χαμένο μας παράδεισο. Ἐλάτε νά βιώσουμε τή Μεγάλη Σαρακοστή, νά ζήσουμε οὐσιαστικά αὐτήν τήν πορεία πρός τήν Ἀνάσταση, τή μετοχή στήν αἰώνια ζωή. Καλή Τεσσαρακοστή, εὐλογημένοι, νικηφόροι ἀγῶνες, καλή μετάνοια.